

Høringsnotat

Forslag til forskrift om tildeling av nye tillatelser til akvakultur med matfisk i sjø av laks, ørret og regnbueørret i 2018

Dette høringsnotatet gjelder tildeling av tillatelser til akvakultur med matfisk i sjø av laks, ørret og regnbueørret i 2018. Tildelingen av kapasiteten skal skje gjennom auksjon, og høringsnotatet drøfter blant annet innretning på auksjonen og krav for å delta i denne.

Høringsfristen er 18. april 2018. Høringsinnspill leveres per e-post til postmottak@nfd.dep.no eller via brev. Høringsinstansene bør så langt som mulig utforme svarene slik at de kan offentliggjøres, men departementet ser at det i denne saken kan være aktuelt for høringsinstansene å avgi høringsinnspill som kan inneholde forretningshemmeligheter, herunder budstrategier eller liknende. I den grad et høringssvar skulle inneholde opplysninger som etter høringsinstansens vurdering ikke skal være offentlig kjent, ber vi om at dette markeres tydelig, og at det gis en kort begrunnelse for høringsinstansens syn vedrørende offentliggjøring. Departementet presiserer at vi ikke er bundet av høringsinstansens syn i dette spørsmålet.

Denne saken inngår i et større sakskompleks; innføring av et nytt system for kapasitetsjusteringer i norsk lakse- og ørretoppdrett. Departementet har en egen nettside for dette prosjektet, der tidligere dokumenter, høringsbrev mv. er tilgjengelig kronologisk, se <https://www.regjeringen.no/no/tema/mat-fiske-og-landbruk/fiskeri-og-havbruk/Norsk-havbruksnaring/stortingsmelding-om-vekst-i-havbruksnaringen/id2398853/>

1 Bakgrunn

Tillatelser til oppdrett av laks, ørret og regnbueørret er antallsbegrenset og tildelles i tildelingsrunder mot vederlag. Hver tillatelse er avgrenset til et visst antall tonn MTB (Maksimalt Tillatt Biomasse). MTB innebærer at oppdretter aldri kan ha stående en biomasse i sjø som overstiger tillatelsens pålydende. Har oppdretter flere tillatelser, kan oppdretter (med visse begrensninger) ha stående en biomasse som utgjør summen av tillatelsene. Hver tillatelse er knyttet til en lokalitet, og også lokalitetene er avgrenset i MTB. Oppdretter kan uavhengig av antall tillatelser han innehar, aldri ha stående en biomasse på en lokalitet som overstiger den MTB lokaliteten er klarert for.

Nytt system for kapasitetsjusteringer i norsk lakse- og ørretoppdrett trådte i kraft 15. oktober 2017, jf. [forskrift 16. januar 2017 nr. 61 om produksjonsområder for akvakultur av matfisk i sjø av laks, ørret og regnbueørret \(produksjonsområdeforskriften\)](#). Systemet innebærer at hver tillatelse er hjemmehørende i et av 13 produksjonsområder langs kysten. Innenfor hvert av disse produksjonsområdene vurderes næringens miljøpåvirkning i form av hvordan lakselus påvirker vill laksefisk. Er miljøpåvirkningen akseptabel (grønt) vil næringen kunne tilbys vekst. Er miljøpåvirkningen moderat (gult) fryses kapasiteten, og er miljøpåvirkningen uakseptabel (rødt) kan kapasiteten senkes. Systemet blir gjerne omtalt som

"trafikklyssystemet", og er forankret i [Meld. St. 16 \(2014-2015\) Forutsigbar og miljømessig bærekraftig vekst i norsk lakse- og ørretoppdrett](#) og [Innst. 361 S \(2014-2015\)](#).

Nærings- og fiskeridepartementet har fått gjennomført en risikovurdering av lakselussituasjonen i alle 13 produksjonsområdene, og har karakterisert hvert område i henhold til miljøpåvirkningen i "grønne", "gule" og "røde" områder. I grønne produksjonsområder vil departementet øke produksjonskapasiteten med totalt 6 pst. Vi viser i denne sammenhengen også til [høringsbrev 6. november 2017](#) kapittel 2.

Nærings- og fiskeridepartementet ga gjennom forskrift [20. desember 2017 nr. 2397 om kapasitetsøkning for tillatelser med matfisk i sjø av laks, ørret og regnbueørret](#) (tildelingsforskriften 2017/2018) tilbud om å øke MTB for tillatelser til akvakultur med laks, ørret og regnbueørret med 2 pst. innenfor "grønne" produksjonsområder. Enkelte innehavere av tillatelser vil, dersom de oppfyller visse fastsatte miljøkrav og mot søknad, motta et tilbud om økt kapasitet på eksisterende tillatelser med inntil 6 pst. Dette tilbudet var gjeldende i alle produksjonsområder for de aktørene som oppfyller kriteriene for unntak. Fristen for å søke om økt MTB på eksisterende tillatelser gikk ut 31. januar 2018.

Etter at det er tildelt økt kapasitet i form av MTB på eksisterende tillatelser, vil den resterende andelen bli tildelt gjennom nye tillatelser, se også [pressemelding 6. november 2017](#). Det er besluttet at tillatelsene skal tildeles gjennom auksjon.

Saksbehandlingen knyttet til tildeling av økt MTB på eksisterende tillatelser er ikke ferdigstilt, men departementet har for oversiktens skyld lagt ved følgende tabell, som gir en indikasjon over hvor stor tillatelseskapasitet som skal tildeles som nye tillatelser:

Produksjonsområde	Total vekst	2% vekst	Unntak	Rest til auksjon
1: Svenskegrensen til Jæren	1 112	368	89	655
7:Nord-Trøndelag med Bindal	3 136	1 056	149	1 931
8: Helgeland til Bodø	4 190	1 404	70	2 716
9: Vestfjorden og Vesterålen	3 861	1 208	123	2 530
10: Andøya til Senja	3 464	1 161	36	2 267
11: Kvaløya til Loppa	2 476	792	31	1 653
12: Vest-Finnmark	4 678	1 568	291	2 820
13: Øst-Finnmark	953	320	98	535
Totalt	23 870	7 877	887	15 106

Endringer på tillatelsesnivået påvirker ikke MTB på lokalitetsnivå. Ønsker oppdretter nye eller utvidede lokaliteter, må dette omsøkes på ordinært vis, jf. [laksetildelingsforskriften](#) kapittel 6.

Hovedelementene i høringsnotatet er:

- Departementet vil tildele den resterende kapasitetsøkningen i form av nye tillatelser i "grønne" produksjonsområder, slik at det totalt blir tildelt 6 pst. økt produksjonskapasitet i slike områder.
- Tildeling av nye tillatelser skjer gjennom en auksjon. Auksjonen gjennomføres som en nettbasert simultan klokkeauksjon.
- For å delta i auksjonen, må budgiver:
 - o Registrere seg på forhånd
 - o Stille bankgaranti
 - o Tilfredsstillte visse krav til egen finansiell situasjon.
- Det foreslås en rekke budgivningsregler

Dersom det foreslåtte auksjonsformatet blir valgt, vil departementet gjennomføre en prøveauksjon forut for auksjonen, slik at registrerte budgivere kan bli kjent med auksjonsløsningen forut for auksjonen. Departementet vil i tillegg vurdere behovet for å avholde et eller flere informasjonsmøter, der vi eventuelt vil redegjøre for auksjonsreglene og presentere auksjonsløsningen.

2 Høringsforslaget

Regelverk for auksjoner fastsettes på ulike måter i norsk forvaltning, dels gjennom lov og forskrifter og dels gjennom auksjonsregelverk som ikke er fastsatt i forskrifts form.

Landbruks- og matdepartementet fordeler tollkvoter gjennom auksjon, der de overordnede reglene for auksjonene følger av forskrift 10. oktober 2008 nr. 1132 om fordeling av tollkvoter for landbruksvarer. Landbruksdirektoratet fastsetter imidlertid mer detaljerte regler for auksjonen utenfor forskriften, slik som minimums- og maksimumsandel av tollkvoten som en budgiver kan legge inn bud på (hjemlet i forskriften § 14) og tidsintervallet som auksjonen forlenges med hver gang det legges inn bud (hjemlet i forskriften § 19).

Nasjonal kommunikasjonsmyndighet (Nkom) har avholdt en rekke auksjoner. Ekomloven § 6-4 andre ledd bestemmer at "*Ved utlysning av et begrenset antall tillatelser skal utvelgelseskriteriene være objektive, transparente, ikke-diskriminerende og forholdsmessige.*" Det detaljerte auksjonsregelverket fastsettes av Nkom, men ikke i forskrifts form.

Ved denne auksjonen tar departementet sikte på å fastsette overordnede rammer for auksjonen gjennom forskrift. I tillegg vil departementet fastsette enkelte mer detaljerte regler i et utfyllende auksjonsregelverk. Vi vil nedenfor, der det er relevant, redegjøre for hvilke bestemmelser som vil kunne fastsettes i et eget auksjonsregelverk utenfor denne forskriften. Auksjonsregelverket vil bli offentliggjort på egnet vis.

Utkastet til forskrift er inndelt slik at kapittel 1 omhandler formål og virkeområde for forskriften, kapittel 2 omhandler auksjonsformat og hva auksjonen gjelder, kapittel 3 gir regler for hvem som kan delta i auksjonen, kapittel 4 omhandler regler for gjennomføring av auksjonen mens kapittel 5 inneholder avsluttende bestemmelser.

3 Formål og virkeområde for forskriften

Formål og virkeområde fremgår av kapittel 1.

Formålet med forskriften fremgår av § 1, og tilsvarer akvakulturlovens formål. Vi går ikke nærmere inn på dette her. § 2 omhandler geografisk virkeområde for forskriften. Av bestemmelsens andre ledd går det frem at tildelingen gjelder tildeling av nye tillatelser til akvakultur med matfisk av laks, ørret og regnbueørret.

Av § 3 fremgår hvor mange tonn MTB som skal tildeles i hvert produksjonsområde. Det enkelte produksjonsområdes avgrensning er bestemt i [produksjonsområdeforskriften](#) § 3. Det kan ikke tildeles større kapasitet enn det som følger av forskriften, men det kan tildeles mindre kapasitet – noe som kan skje dersom ikke all kapasitet blir solgt.

Tabellens oversikt over antall tonn MTB som skal tildeles er *foreløpig*. Det skyldes at det inntil videre ikke er truffet endelige vedtak om tildeling av økt kapasitet etter tildelingsforskriften 2017/2018. De endelige tallene vil ikke bli klare før en ev. klageomgang for tildeling av økt kapasitet på eksisterende tillatelser er ferdig.

4 Kapittel 2. Auksjon av tillatelseskapasitet

4.1 Tildelingsform

I Meld. St. 16 (2014-2015) drøftes det i [punkt 11.3.2](#) ulike måter å tildele tillatelsene på, slik som fastpris, fastpris med loddtrekning og pris, og det konkluderes med at regjeringen primært vil tildele nye tillatelser gjennom auksjon.

Valget av tildelingsform fremgår av utkastet til forskrift § 5, der det heter at "*Innenfor hvert produksjonsområde auksjoneres det ut et bestemt antall tonn tilsagn om tillatelseskapasitet til akvakultur med laks, ørret og regnbueørret, jf. § 3*"

Auksjoner er generelt sett gode allokeringsmekanismer fordi de er effektive, transparente, og fordi tildelingene er fastsatt av objektive, lett etterprøvbare kriterier. Det finnes imidlertid en rekke ulike måter å innrette en auksjon på, og hvilken konkret innretning man bør velge kan både avhenge av særtrekk ved gjenstanden som skal selges og i hvilken grad man ønsker å prioritere ulike hensyn. Departementet vil nedenfor redegjøre nærmere for valget av auksjonsformat.

4.1.1 Om auksjoner og departementets vurdering av ulike auksjonsformat

Departementet har vurdert hvilken form for auksjonsinnretning som er mest egnet for tildelingsrunden. Et overordnet hensyn med auksjonsinnretningen har vært å hente inn høyest mulig vederlag, og at dette også balanseres opp mot enkelte andre hensyn. Departementet har vurdert hvordan auksjonen kan innrettes for å legge til rette for størst mulig verdiskaping i norsk oppdrettsnæring, samtidig som den bør være mest mulig effektiv og transparent.

Det fremgår av Meld. St. 16 (2014-2015) at det i 2015 fantes omkring 100 selskaper i norsk lakse- og ørretoppdrettsnæring, som igjen eies av ca. 80 aktører. Den største aktøren eier ca. 23 prosent av tillatelsene, de fem største aktørene i overkant av 50 prosent, mens de 10 største aktørene til sammen kontrollerer rundt to tredjedeler av den tildelte biomassen. I tillegg har flere av de største aktørene eierandeler under 50 prosent i andre selskaper med tillatelser. Eierstrukturen i norsk oppdrettsnæring består således av en miks mellom store børsnoterte selskaper, og små familieeide selskaper. Departementet har derfor hatt et spesielt blikk på det hensynet at tildelingsformen ikke må være for komplisert, ettersom flere av de potensielle budgiverne i tildelingsrunden må antas å være aktører med liten eller ingen erfaring med mer komplekse auksjoner.

Auksjonen skal benyttes til å allokere den tilgjengelige mengden tillatelseskapasitet i de åtte grønne produksjonsområdene. I økonomisk forstand kan tillatelseskapasiteten betraktes som åtte goder med til dels forskjellige egenskaper. Felles for godene er at de gir oppdrettere tillatelse til å ha en viss mengde fisk stående i sjøen, men tillatelsene kommer med ulike geografiske avgrensninger. Dermed kan også mer stedbundne forhold som sjøtemperatur, biologisk situasjon, transportkostnader, tilgjengelighet på gode lokaliteter mv. påvirke verdien av det enkelte godet. Likeledes kan det være en rekke forhold som gjør at aktørenes egne relative verdsettelse av godene varierer, herunder aktørenes grad av tilstedeværelse i det enkelte produksjonsområde, deres tilgjengelige lokalitetskapasitet i områdene mv. Disse forskjellene er trekk som gir opphav til at godene kan verdsettes ulikt. På den andre side er det enkelte forhold som gjør at verdien av godene er sammenfallende. Flexibilitetsreglene mht. utnyttelse av tillatelser i produksjonsområder, som i utgangspunktet åpner for at en tillatelse kan utnyttes innenfor to tilstøtende produksjonsområder¹, innebærer at det kan være en ikke ubetydelig grad av substituerbarhet mellom godene for mange oppdrettere. Dette innebærer at etterspørselen etter godene kan være gjensidig avhengig, dvs. at en oppdretter kan ha etterspørsel etter tillatelseskapasitet f.eks. i enten produksjonsområde 10 eller produksjonsområde 11.

Det er ønskelig med en auksjonsform som tar høyde for disse forholdene og legger til rette for at budgivere kan få uttrykt sine preferanser, med sikte på at de aktørene som har størst etterspørsel etter tillatelseskapasitet i de forskjellige produksjonsområdene vinner fram.

Departementet har sammenlignet fire typer overordnede rammeverk for auksjonsinnretninger: *lukkede sekvensielle auksjoner*, *lukkede simultane auksjoner*, *åpne sekvensielle auksjoner*, og *åpne simultane auksjoner*. Lukkede auksjoner står i motsetning til åpne auksjoner, og gjennomføres over henholdsvis en enkelt eller flere budrunder. Sekvensielle auksjoner står i motsetning til simultane auksjoner, og skiller seg ved at godene enten auksjoneres enkeltvis i en forhåndsfastsatt rekkefølge, eller samtidig.

Både lukkede og åpne sekvensielle auksjoner gir budgiverne liten mulighet til å uttrykke gjensidig avhengige preferanser. Dette er en svakhet, ettersom tillatelseskapasitet potensielt kan ha en betydelig grad av gjensidig avhengighet, for eksempel i tilfeller hvor oppdrettere er

¹ Aktører som bearbeider en tilstrekkelig grad av oppdrettet fisk kan i henhold til akvakulturdriftsforordningen §48b utnytte en tillatelse innenfor inntil tre produksjonsområder som grenser til hverandre.

relativt indifferente mellom tillatelseskapasitet i to tilstøtende produksjonsområder. I et tilfelle hvor en aktør er indifferent mellom kapasitet i område 10 eller 11, og auksjonen av område 10 gjennomføres før område 11, må aktøren gjette på salgsprisen i område 11 før han vet hvor mye han skal by i område 10. Dette utgjør en usikkerhet som generelt sett vil medføre at aktører ikke er villig til å by i tråd med sin egen verdsettelse av godet. Det er departementets oppfatning at mange aktører kan ha denne typen preferanser, og at dette derfor kan være en stor utfordring for aktørene. Departementet mener derfor at sekvensielle auksjoner er mindre egnede tildelingsmetoder for dette formålet.

En lukket, simultan auksjon er et teknisk enkelt format, som i utgangspunktet kan være administrativt lett å gjennomføre. Lukkede auksjoner innebærer imidlertid at det ikke avgis informasjon om andre aktørers verdsettelse av tillatelseskapasitet, som kan gjøre budgivere mer tilbakeholdne med å by etter egen verdsettelse. Ettersom det skal auksjoneres åtte forskjellige typer goder, vil det dessuten kunne være nødvendig med et relativt komplisert regelsett for å avgjøre vinnere. Formatet innebærer videre en stor *strategisk* kompleksitet fordi budgiveres interesseavveining, kombinert med usikkerheten om andre budgiveres budgivningsstrategi, gir opphav til innfløkte vurderinger. På den ene siden ønsker budgivere å vinne tillatelser, og kan i utgangspunktet tenkes å være fornøyd så lenge de får det til en pris som er lavere enn deres verdsettelse. På den andre side ønsker de ikke betale mer enn nødvendig, og vil ideelt sett ønske å betale kun et lite inkrement mer enn deres konkurrenter, så lenge prisen er lavere enn deres egen verdsettelse. Når den enkelte budgiver ikke kjenner de andre aktørenes verdsettelse eller deres budgivningsstrategi, skaper det en komplisert strategisk avveining. Dette kompliseres ytterligere av at det i denne auksjonen skal auksjoneres ut åtte forskjellige goder, som samtidig til en viss grad kan være substituerbare for enkelte oppdrettere.

For å illustrere noen av utfordringene ved en lukket auksjon, viser departementet til et tenkt eksempel hvor en aktør er relativt indifferent om tillatelseskapasitet i to områder. Her står aktøren overfor et valg om å legge inn bud på én tillatelse i ett av produksjonsområdene, eller å legge inn et bud på hver tillatelse i de to produksjonsområdene. Dersom aktøren velger å by på bare én tillatelse, risikerer han at han ikke vinner fram med budet sitt, samtidig som det vinnende budet for tillatelsen han *ikke* byr på er lavere enn hva han er villig til å betale. I dette tilfellet ville aktøren tjent på å ha lagt inn bud på den andre tillatelsen, som han da hadde fått til en pris han anser som akseptabel. Dersom aktøren velger å by på begge tillatelsene, risikerer han å vinne begge tillatelsene, til tross for at han kun ønsker seg én. Dette kan innebære at aktøren tar på seg en større gjeldsbyrde enn ønsket, og utgjør en *eksponeringsrisiko* for aktøren. For å unngå denne problemstillingen kan aktøren også velge å by lavere på de to tillatelsene samlet, men dette innebærer at han reduserer sin sjanse for å vinne den enkelte tillatelsen. I sum innebærer dette at lukkede budrunder har en betydelig strategisk kompleksitet, og gir opphav til en risiko som kan gi uønsket utfall for budgivere. Dette kan især tenkes å ramme aktører med færre ressurser tilgjengelig til å foreta de nødvendige forberedelsene, herunder å utlede konkurrenters etterspørsel etter tillatelseskapasitet. I prinsippet kan denne problemstillingen unngås ved å tillate gjensidig utelukkende bud, men dette vil medføre en vesentlig økt kompleksitet som departementet ikke ser som hensiktsmessig.

Åpne simultane auksjoner er til sammenligning fordelaktige, fordi de legger til rette for at budgivere kan justere sin etterspørsel i et produksjonsområde avhengig av utviklingen av auksjonen i andre produksjonsområder. Videre gjør åpne simultane auksjoner det mulig at det gis prisinformasjon ("*price discovery*") i løpet av auksjonen, som kan være av nytte for budgivere. Noe av det som gir opphav til verdien av tillatelseskapasitet er felles for alle typer tillatelseskapasitet og aktører, og knytter seg fortrinnsvis til forventninger om utviklingen av lakse- og ørretprisene. Dette innebærer at tillatelseskapasitet deler en ukjent verdi som er felles for budgivere, som igjen innebærer at budgivere vil dra nytte av en auksjonsform hvor det avgis noe prisinformasjon underveis. Fordi det er knyttet visse kostnader forbundet med å gjennomføre verddivurderinger av tillatelseskapasitet (dvs. at det krever noe tid og innsats å gjøre en egen vurdering av verdien av tillatelseskapasitet), innebærer det at prisinformasjonen kan komplementere noe av denne innsatsen og gjøre auksjonen mer tilgjengelig, særlig for aktører som har færre ressurser til å gjennomføre egne grundige verddivurderinger av tillatelseskapasitet.

Departementet har derfor kommet til at det er optimalt å anvende et rammeverk av typen åpne simultane auksjoner.

Innenfor dette rammeverket, finnes det flere undertyper av auksjoner. Departementet har vurdert formatene *åpen*, *stigende*, *simultan flerrundeauksjon* (simultaneous multiple-round auction, SMRA), *klokkeauksjon* samt *kombinatorisk klokkeauksjon*.

En *SMRA* innebærer at budgivere i hver budrunde må oppgi etterspørsel for hver tillatelsestype til gitte priser. Etter hver budrunde utpekes enkelte bud til foreløpige vinnere. Disse budene låses fast som høyeste stående bud, og må i etterfølgende budrunder overbys for at auksjonen skal gå videre. Auksjonen avsluttes når ingen lenger ønsker å overby de stående høyeste budene. Ulempene med *SMRA* er at auksjonsformen i praksis er forholdsvis komplisert og kan være relativt tidkrevende, som gjør den særlig lite egnet for aktører med færre ressurser tilgjengelig til å forberede seg til og delta i en auksjon. Gitt norsk oppdrettsnærings sammensatte struktur, med flere små, mellomstore og store aktører, er det departementets syn at dette er en ulempe ved ev. valg av dette auksjonsformatet.

En *klokkeauksjon*² foregår slik at budgivning gjennomføres over flere budrunder. Ved starten av hver budrunde vil det spesifisere en rundepris per tonn MTB per produksjonsområde, og budgiveren uttrykker sin etterspørsel i tonn MTB til de gitte prisene. For eksempel kan en oppdretter, til en gitt pris, etterspørre 500 tonn MTB i område 7 og 800 tonn i område 8. Dersom det er overskuddsetterspørsel, dvs. at den samlede mengden bud er større enn mengden som skal tildeles i det enkelte område, vil prisen økes i produksjonsområder med overskuddsetterspørsel. Deretter gjennomføres en ny budrunde på tilsvarende måte, men med oppjusterte priser i områder det var overskuddsetterspørsel. Den samme oppdretteren kan da eksempelvis endre etterspørselen sin til 300 tonn MTB i område 7, 600 tonn i område 8 og 200 tonn i område 9. Ettersom auksjonen skrider fram og prisene går opp, vil aktørene

² Navnet *klokkeauksjon* kommer av at det fastsettes en egen pris for hver vare, som tikker oppover ettersom auksjonen skrider framover. Auksjonsinnretningens egenskap at det er en egen framdrift i prisen for hver vare gir opphav til navnet.

kunne justere ned sin etterspørsel. Prosessen gjentas inntil det ikke er overskuddsetterspørsel i noen produksjonsområder. Budgiverne som la inn bud i siste budrunde vinner det antall MTB de bød på til de gitte rundepriene. Det er bare bud gitt i den til enhver tid seneste budrunden som er bindende for budgiverne.³

Klokkeauksjonen kommer med en risiko for at noe kapasitet blir usolgt. Dette kan inntreffe ved lokalt bratte etterspørselskurver, dvs. når en eller flere aktører relativt kraftig reduserer sin samlede etterspørsel når prisen i et produksjonsområde stiger mellom to budrunder, slik at man sitter igjen med betydelig usolgt kapasitet i et produksjonsområde. Departementets utgangspunkt er at den kapasiteten som kan tildeles mht. kapasitetsvurderingen bør tildeles. Det går an å ta grep for at også kapasitet som ev. ikke blir solgt i en første auksjon likevel blir solgt. Dette kan eksempelvis gjøres ved å avholde en ny auksjon umiddelbart i etterkant. Alternativt kan mindre mengder kapasitet holdes tilbake til neste tildelingsrunde. Hvorvidt det er hensiktsmessig å avholde en ny auksjon kan blant annet avhenge av hvor mye kapasitet som ev. gjenstår etter den første auksjonen.

Blant de simultane, åpne auksjonsinnretningene er klokkeauksjonen en forholdsvis enkel teknisk løsning, som begrenser tekniske kompetansekrav og senker terskelen for at mindre aktører kan delta i auksjonen. Det er departementets oppfatning at små aktører bør være i stand til å sette seg inn i det foreslåtte systemet til relativt små opplæringskostnader. Formatet har også en stor gevinst i at den strategiske kompleksiteten er vesentlig mindre enn ved andre, teknisk enklere løsninger. Dette betyr blant annet at budgivere ikke trenger å bruke like store ressurser på å utlede konkurrentenes etterspørsel i forkant av auksjonen, men at det i det vesentlige vil strekke til å ha oversikt over egen etterspørsel. Dette er igjen en særskilt fordel for mindre aktører, som kan ha færre ressurser til å forberede seg i forkant av auksjonen.

En *kombinatorisk klokkeauksjon* er lik en klokkeauksjon på den måte at det knyttes en egen pris til hver type tillatelseskapasitet, hvor det gjennomføres budrunder der prisene øker når det er overskuddsetterspørsel inntil etterspørselen er lik eller lavere enn tilbudet, men med en siste lukket budrunde hvor budgiveren kan uttrykke sin etterspørsel etter flere kombinasjoner av tillatelseskapasitet i ett eller flere gjensidig utelukkende bud. Budgiveren betaler bare det budet som er nødvendig for å vinne over konkurrerende bud (maksimalt eget bud). En kombinatorisk klokkeauksjon har mange fordelaktige teoretiske egenskaper. Imidlertid er den en svært komplisert løsning, både strategisk og teknisk, som vil kreve betydelige tids- og ressursinvesteringer fra alle interesserte budgivere i forkant av auksjonen, og løsningen vurderes derfor som uegnet.

Departementet har etter dette kommet til at en *klokkeauksjon* er å foretrekke.

Nøyaktig hvordan klokkeauksjonen vil fortone seg avhenger av de detaljerte reglene som fastsettes. Informasjonsregler, prisøkingsregler, aktivitetsregler og bytteregler er forhold av særlig betydning. I tillegg er minsteprisen i hvert produksjonsområde og lengden på hver

³ Avhengig av konkret utforming av reglene kan imidlertid budgiver være bundet til å vedstå sitt bud mellom to runder, om prisen i et område hvor budgiver har lagt inn bud ikke har økt mellom budrundene. Departementet foreslår i avsnitt 6 en regel som gir slike bindinger.

budrunde viktige forhold. Departementet går nærmere inn på disse forholdene i høringsnotatets kapittel 6. Vi viser for øvrig til vedlegg xx som gir en mer detaljert gjennomgang av auksjonsformen, inkludert en gjennomgang av de foreslåtte reglene og en grafisk framstilling av hvordan brukergrensesnittet kan fortone seg for den enkelte budgiver.

4.1.2 Størrelse i MTB på tillatelser som kan vinnes

I § 4 siste ledd er det inntatt et forslag til bestemmelse knyttet til hvilke størrelser på tillatelser som kan vinnes i auksjonen. At det ikke kan vinnes størrelser under ett tonn følger av innretningen på auksjonen, men gjentas her. For øvrig foreslår ikke departementet noen begrensninger.

Den foreslåtte auksjonsinnretningen åpner altså for at det er anledning for å by på mindre kvantum enn det som hittil har vært konvensjonelle tillatelsesstørrelser i norsk oppdrettsnæring. Auksjonsformen gir med det økt fleksibilitet for oppdrettere til å mer presist tilpasse sine bud til deres preferanser, noe som kan være ekstra viktig for små og mellomstore aktører, som med dette gis mulighet til å begrense omfanget av investeringer de foretar.

Departementet foreslår imidlertid, til tross for at en kan vinne tillatelsesstørrelser under 100 tonn, at slike tillatelser må fusjoneres med en eller flere andre tillatelser før 1. august 2019. Det skyldes at departementet ikke vil gi incentiver til at det etableres mange små tillatelser med det formål å kunne utnytte avrundingsreglene knyttet til tildeling av økt kapasitet, jf. produksjonsområdeforskriften § 13 første ledd. For nye aktører uten eksisterende tillatelseskapasitet betyr dette at tillatelsesstørrelser under 100 tonn neppe vil være relevant, men departementet antar at såpass små tillatelsesstørrelser uansett ikke vil være attraktive for en ny aktør.

Departementet ber særlig om tilbakemelding på disse punktene.

4.2 Tidspunkt og sted for gjennomføring av auksjonen

Av utkastet til forskrift § 6 fremgår det at auksjonen vil foregå på internett og at godkjente budgivere vil få oppgitt tidspunktet for auksjonen og nettside der auksjonen vil foregå.

Auksjonen vil skje gjennom en nettbasert løsning, som budgiver logger seg på gjennom en vanlig nettleser, slik som Chrome, Firefox, Internet Explorer, Safari osv. Det er ikke behov for å installere særskilt programvare på datamaskinen som budgiver vil benytte. Nærmere krav til nettleser osv. vil bli publisert forut for auksjonen, men en "vanlig" PC eller Mac vil tilfredsstillere kravene. Budgiver vil motta brukernavn og passord til nettløsningen i god tid før auksjonen starter.

Departementet gjør allerede nå oppmerksom på at budgiver bør ha reserveløsninger tilgjengelig under auksjonen, slik som minimum en ekstra datamaskin som tilfredsstillere systemkravene og gjerne tilgang til et alternativt nett, eksempelvis fastnett og mobilnett.

4.3 Rett til å søke lokalitet og utskrivning av tillatelsesdokument

Retten til å søke lokaliteter inntreffer når det er skrevet ut tillatelsesdokument, jf. utkastet til forskrift § 7. Departementet presiserer at tilsagnet ikke gir noen rett til at det faktisk blir innvilget noen søknad om nye eller utvidede lokaliteter.

4.4 Innbetalt vederlag og endringer i rammebetingelser med videre

Av utkast til forskrift § 8 fremgår det at innbetalt vederlag ikke vil bli refundert ved senere endringer i rammebetingelser som får betydning for lønnsomhet osv. Risikoen ligger således, som ved alle andre tidligere tildelinger av tillatelser til lakseoppdrett, hos den som innehar tillatelsen.

5 Deltakelse i auksjonen

Av utkastet til forskrift § 9 fremgår det at alle budgivere må være registrert for å delta i auksjonen. Departementet vil presisere at registrering ikke forplikter noen til å inngi bud i auksjonen, se utkastet til forskrift § 9 første ledd.

Av bestemmelsens andre ledd følger at bare fysiske personer eller selskaper hjemmehørende i EØS eller Sveits kan registrere seg til auksjonen, men departementet vil presisere at det ikke kan utstedes tillatelsesdokument med mindre den fysiske personen har et norsk personnummer eller D-nummer eller selskapet er registrert i Brønnøysundregistrene. Vi viser i den sammenhengen til forskrift om Akvakulturregisteret § 4 første ledd bokstav b.

Utkastet til forskrift § 10 inneholder krav for å bli registrert som budgiver. Av bestemmelsen fremgår at den som ønsker å være med på auksjonen må fylle ut registreringsskjema, stille bankgaranti og tilfredsstillende krav til egen finansiell situasjon.

Registreringsskjema vil bli utarbeidet av Fiskeridirektoratet og gjøres tilgjengelig på direktoratets nettsider sammen med skjema for bankgaranti. Det er ikke tillatt å benytte andre skjema enn disse.

Krav til bankgarantien er omtalt i § 11. Det skal stilles bankgaranti tilsvarende 50 000 NOK per tonn tillatelseskapasitet budgiver ønsker å by på. Bankgarantien skal likevel uansett ikke være lavere enn NOK 5 millioner eller høyere enn NOK 20 millioner. Det følger av § 13 tredje ledd at det ikke kan legges inn bud som overstiger antall tonn budgiver har bankgaranti for. Dersom bankgarantien er på NOK 20 millioner, er det ingen begrensning. Begrensningen som bankgarantien utgjør vil legges inn i auksjonsløsningen og budgiver vil få en feilmelding om antall tonn overskrides. Hvilken begrensning den enkelte budgiver har vil naturligvis ikke gjøres kjent for øvrige budgivere. Departementet presiserer at bankgarantien ikke utgjør noen begrensning på hvor store beløp som budgiver kan forplikte seg til under auksjonen, jf. § 11 siste ledd.

En bankgaranti tjener flere formål, blant annet skal den sikre at registreringen gir uttrykk for reell etterspørsel, herunder bidra til å utestenge useriøse aktører og aktører som ikke har

finansiell kapasitet. Videre tjener bankgarantien som helt eller delvis sikkerhet for at ev. betalingsforpliktelse oppfylles. På den annen side er det for budgiver knyttet kostnader til utstedelse av en bankgaranti. Prisen budgiver vil måtte betale for bankgarantien vil kunne variere ut fra flere forhold, herunder bankens vurdering av risiko og bankgarantiens størrelse og lengde. Vi viser i denne sammenhengen også til kapitlet om økonomiske og administrative konsekvenser.

Departementet har vurdert, som et alternativ til bankgaranti, å stille krav om "dokumentasjon på betalingsevne", slik departementet gjorde forut for budrunden i tildelingsrunden 2013, jf. forskrift om tildeling av løyve til havbruk med matfisk av laks, aure og regnbogeaure i sjøvatn i 2013. Slik dokumentasjon kunne for eksempel være lånetilsagn eller en erklæring på betalingsevne fra en bank. Departementet legger til grunn at dette er en rimeligere løsning for budgivere som ønsker å delta, men løsningen vil ikke tjene som sikkerhet for at betalingsforpliktelsene oppfylles.

Departementet har etter en helhetsvurdering denne gangen foreslått et krav om bankgaranti, men vi ber særlig om innspill på dette punkt.

Av § 10 andre ledd fremgår det at departementet foreslår at det ikke kan "registreres flere selskap tilhørende samme konsern i auksjonen. Formålet med bestemmelsen er å sikre at budgivningen skjer fra virksomheter i reell konkurranse. Departementet har også behov for oversikt over konkurransesituasjonen forut for auksjonen. Av samme grunn ønsker departementet oversikt en budgivers eventuelle tilknyttede selskap, jf. regnskapsloven § 1-4.

Av fjerde ledd fremgår at departementet vil sette en tidsfrist for når dokumentene må sendes inn. Videre fremgår det at dersom registreringsdokumentene skal leveres ved oppmøte, skal dette være avtalt på forhånd med Fiskeridirektoratet. Direktoratet vil da sette et tidspunkt for når dokumentene skal leveres, og det kan ikke påberegnes at tidspunktet settes helt opp mot utløpet av fristen. Departementet tilrår derfor på det sterkeste at tidspunkt for oppmøte avtales i god tid før fristen for innlevering løper ut.

Av femte ledd fremgår at Fiskeridirektoratet vil avvise registreringen ved vesentlige feil og mangler. Eksempler på vesentlige feil og mangler kan være at ett av skjemaene mangler eller den potensielle budgiveren ikke tilfredsstillter kravene til finansiell situasjon. Med mindre feil og mangler menes eksempelvis at ett av skjemaene mangler en underskrift eller at bankgarantien er på feil beløp eller liknende.

6 Budgivningsregler - klokkeauksjon

Departementet foreslår som det fremgår ovenfor at det benyttes en klokkeauksjon for tildeling av ny kapasitet. De detaljerte reglene for auksjonen vil være av betydning for budgivningen i en klokkeauksjon. Informasjonsregler, prisøkingsregler, aktivitetsregler og bytteregler er forhold av særlig betydning. I tillegg er minsteprisen i hvert produksjonsområde og lengden på hver budrunde viktige forhold. Bestemmelser om dette vil ikke fastsettes i forskrifts form, men i et eget auksjonsregelverk, jf. utkastet til forskrift § 13 fjerde ledd. Vi vil likevel nedenfor redegjøre nærmere for disse elementene. Departementet har innhentet

bistand av ekstern rådgiver *Copenhagen Economics*, og viser for øvrig til vedlegget *Description of auction regulations – bidders perspective* for rådgivers nærmere beskrivelse av auksjonsformatet.

En stor fordel med et åpent auksjonsformat er at dette legger til rette for at det kan avgis prisinformasjon. *Informasjonsreglene* bestemmer i hvilken grad budgiverne skal få informasjon om etterspørselen etter de ulike typene tillatelseskapasitet mellom budrunder. Hvor mye informasjon som skal oppgis er en balansegang mellom at det gis substansiell prisinformasjon, samtidig som det ikke gis så mye informasjon at det legges til rette for at budgivere strategisk kan redusere etterspørselen sin for å (implisitt) koordinere budgivingen med andre aktører. Departementet foreslår at etterspørselen i det enkelte produksjonsområde oppgis i andeler av tilgjengelig tillatelseskapasitet, med følgende trinn:

- Etterspørselen overstiger 200 % av tilgjengelig kapasitet
- Etterspørselen er mellom 150 % og 200 % av tilgjengelig kapasitet
- Etterspørselen er mellom 120 % og 150 % av tilgjengelig kapasitet
- Etterspørselen er mellom 0 % og 120 % av tilgjengelig kapasitet

Prisøkingsreglene bestemmer i utgangspunktet hvor mye prisen skal økes på bakgrunn av ulike nivåer av overskuddsetterspørsel. Hvor mye prisene skal øke er en balansegang mellom å få fullført auksjonen innen rimelig tid, og å minimere risikoen for usolgt kapasitet. Departementet ser i utgangspunktet for seg å fastsette prisregler som følger:

- Hvis etterspørselen er større enn 200 % av tilgjengelig kapasitet, øker prisene i dette produksjonsområdet med 10 %
- Hvis etterspørselen er mellom 150 % og 200 % av tilgjengelig kapasitet, øker prisene i dette produksjonsområdet med 6 %
- Hvis etterspørselen er mellom 120 % og 150 % av tilgjengelig kapasitet, øker prisene i dette produksjonsområdet med 4 %
- Hvis etterspørselen er mellom 0 % og 120 % av tilgjengelig kapasitet, øker prisene i dette produksjonsområdet med 2 %

Det er likevel behov for å kunne avvike fra disse reglene. Om etterspørselen i et produksjonsområde kun er marginalt høyere enn tilgjengelig kapasitet, kan det være hensiktsmessig at prisen ikke økes for mye i dette området. Dersom det er mistanke om en kunstig svekket konkurransesituasjon i ett eller flere områder, med lav etterspørsel til tross for tilsynelatende lave priser, kan det være grunn til å likevel justere prisene. Departementet forbeholder seg derfor muligheten til å justere prisene opp uavhengig av de foreslåtte reglene, se utkastet til forskrift § 14 siste ledd. Av samme ledd fremgår det at departementet ved mistanke om prissamarbeid kan departementet beslutte å avvise alle bud og avslutte auksjonen.

For å sikre at tillatelseskapasitet ikke selges til en uakseptabelt lav pris, kan det være ønskelig å fastsette en *minstepris*. Å fastsette en minstepris reduserer incentivene til å inngå ulovlig prissamarbeid. En minstepris innebærer videre at man kan få fullført auksjonen raskere ved å i utgangspunktet sette prisen nærmere det som trolig blir det endelige utfallet.

Ved at auksjonens lengde kortes ned, reduseres dessuten muligheten for at budgivere kan identifisere et koordinert utfall av auksjonen til en lavere pris. På den andre side kan en for høy minstepris i ytterste fall innebære at etterspørselen er lavere enn tilbudet fra starten av auksjonen, og at minsteprisen blir den endelige prisen. Videre gir en for kort auksjon begrenset med prisinformasjon, som igjen kan innebære at noen budgivere vegrer seg for å delta i auksjonen. Det kan i seg selv også være en fordel at det gjennomføres noen runder av auksjonen, slik at budgiverne får noe tid til å venne seg til formatet. Departementet vil fastsette en minstepris i alle produksjonsområder til auksjonen.

Aktivitetsreglene sier noe om hvordan budgivere må by for å fortsatt være del av auksjonen mens den skrider framover. Et formål med aktivitetsreglene er å redusere risikoen for at budgivere strategisk byr lavere enn egen verdsettelse for å redusere sannsynligheten for å utløse en budkrig, for så å øke den mot slutten av auksjonen. En slik strategi kan ha som mål å få avsluttet auksjonen til et lavere prisnivå enn om budgiver byr i tråd med egen verdsettelse, f.eks. ved å trekke ut auksjonens varighet for å redusere andre budgiveres interesse. Departementet foreslår en aktivitetsregel hvor budgivere ikke kan øke sin samlede etterspørsel etter MTB mellom produksjonsrunder. Departementet gjør oppmerksom på at man med en slik aktivitetsregel kan forhindre teoretisk rasjonelle preferanser. Om en aktør eksempelvis er indifferent mellom 250 tonn tillatelseskapasitet i ett produksjonsområde og 500 tonn i et annet, til like priser, vil en slik regel kunne forhindre aktøren fra å bytte mellom disse områdene mens prisene utvikler seg. Departementet gjør videre oppmerksom på at en slik regel innebærer at en aktør i praksis melder seg av auksjonen når aktøren en runde ikke melder inn etterspørsel i det hele tatt.

Byttereglene ("*switching rule*") sier noe om hvordan budgivere kan veksle sine bud mellom produksjonsområder i løpet av auksjonen. Det viktig at auksjonen åpner for at budgivere kan bytte mellom produksjonsområder ettersom det relative prisforholdet endrer seg i løpet av auksjonen. Samtidig kan det være grunner til å ha noen begrensninger på slik bytting, fordi fravær av også en slik regel kan legge til rette for strategier hvor budgivere midlertidig reduserer etterspørselen sin i et forsøk på å få avsluttet auksjonen tidligere. Departementet foreslår at budgivere, etter å ha avgitt bud i et produksjonsområde, kun kan redusere sin etterspørsel i dette området dersom prisene har økt der.

Selv om det er uvisst hvor mange budrunder det er nødvendig å gjennomføre før auksjonen kan konkluderes, vil antall budrunder per dag og lengden på hver budrunde gi føringer for hvor lenge auksjonen vil vare. I vurderingen av hvor lang en budrunde bør være vil det måtte foretas en avveining mellom ønsket om å få gjennomført auksjonen raskt, så ikke budgiverne risikerer å bruke for mye tid på auksjonen, og at de skal ha tilstrekkelig med tid til å tenke seg om. For korte budrunder kan gjøre aktørene stresset og kan bidra til at budgivingen oppfattes som en større risiko mm. Departementet har ikke konkludert om sin avveining, men ser for seg et løp der anslått varighet på auksjonen vil være et sted mellom 1,5-3 arbeidsdager. Departementet presiserer at dette uansett vil være anslag, og at auksjonens kan vare lengre (eller kortere) enn antatt.

I utkastet til forskrift § 14 er det inntatt bestemmelser som gir direktoratet handlingsalternativer for det tilfelle at det oppstår ekstraordinære hendelser under auksjonen.

6.1.1 Vinnende bud

Av utkastet til § 14 fremgår det at hvordan vinner i auksjonen bestemmes.

Vinner kåres (i utgangspunktet) etter at en budgivningsrunde avsluttes med at den samlede etterspørselen av kapasitet til gitte priser tilsvarer eller er mindre enn den tilgjengelige tillatelseskapasiteten i alle produksjonsområder jf. § 3.

De aktører som i denne siste budgivningsrunden oppga etterspørsel skal tildeles den etterspurte mengden tillatelseskapasitet til de angitte prisene i den siste budgivningsrunden

Vinnere gis mulighet til å fritt dele opp tillatelsene i ønsket antall og størrelser innenfor hvert produksjonsområde, avgrenset av den tillatelseskapasiteten de har vunnet i disse områdene samt begrensningene som framkommer i forskriften § 10. Dvs. at valgmuligheten følgelig ikke gjelder tillatelser som er under 100 tonn. Det er heller ikke mulig å dele opp tillatelser som er over 100 tonn på en slik måte at en ny tillatelse får en størrelse under 100 tonn.

Departementet ber, som også tidligere nevnt, om høringsinstansenes syn på om dette er en hensiktsmessig måte å gjøre det på.

Vi gjør oppmerksom på at vinnere i auksjonen og deres (vinnende) bud vil bli offentliggjort.

6.1.2 Innbetaling av vederlag

Av utkastet til forskrift § 16 følger det at vinner plikter å betale budsummen innen 15 dager, inkludert helligdager, fra mottatt notifikasjon om vinnende bud, til Fiskeridirektoratet. Vi gjør voppmerksom på at manglende innbetaling av vederlag innen fristen anses som brudd på forskriften, og det følger da av § 18 at ev. tilsagn om økt kapasitet faller bort.

Betalingsforpliktelsen vil like fullt bestå. Dersom summen ikke er innbetalt innen fristen kan departementet derfor innløse bankgarantien. Av andre ledd følger at departementet i tillegg kan kreve erstatning, dersom betingelsene for dette skulle være til stede.

6.1.3 Brudd på auksjonsreglene eller konkurranseregelverket

I § 16 er det inntatt forslag til bestemmelser for det tilfelle at det skulle forekomme brudd på auksjonsregelverket eller konkurranseregelverket, særlig konkurranseloven § 10 – som lyder:

"Enhver avtale mellom foretak, enhver beslutning truffet av sammenslutninger av foretak og enhver form for samordnet opptreden som har til formål eller virkning å hindre, innskrenke eller vri konkurransen, er forbudt."

I denne sammenhengen betyr dette at for eksempel enhver form for adferd som har til formål å hindre, begrense eller forstyrre konkurransen, som samordning eller utlevering/deling av budstrategier o.l., er forbudt.

Av andre ledd følger det at selv om budgiveren skulle bli utestengt, og det uavhengig av tidspunkt for utestengelsen, vil budgiveren være bundet til sine inngitte bud. En utestengt budgiver vil imidlertid ikke kunne tildeles tilsagn om tillatelse. Tilsvarende bestemmelse er blant annet inntatt i NKOM sitt regelverk for 1800 mhz-auksjonen, se [auksjonsregelverket kap. 8](#).

Departementet har ikke foreslått egne sanksjonsbestemmelser hjemlet i akvakulturloven, da konkurranselovens regler i denne sammenheng er mest relevant.

7 Videre prosess

Departementet tar sikte på å avholde auksjonen før sommeren 2018.

Dersom det foreslåtte auksjonsformatet blir valgt, vil departementet forut for auksjonen gjennomføre en prøveauksjon, slik at potensielle budgivere kan bli kjent med hvordan den nettbaserte auksjonsløsningen fungerer. Departementet vil på egnet vis gjøre offentlig kjent tidspunktet for prøveauksjonen.

Videre vil departementet vurdere om det er behov for å gjennomføre ett eller flere informasjonsmøter. Dersom vi velger å avholde slike informasjonsmøter vil departementet gjennomgå regelverket for auksjonen og forklare brukergrensesnittet for auksjonsløsningen nærmere.

8 Økonomiske og administrative konsekvenser

En godt innrettet auksjon legger til rette for at tillatelseskapasitet tilfaller de mest effektive aktørene, og bidrar dermed til at tildelingen medfører størst mulig verdiskaping i oppdrettsnæringen. Auksjonen kan videre generere store inntekter, ettersom tillatelseskapasitet har stor verdi. Tilbudet om 2 % økt tillatelseskapasitet på eksisterende tillatelser til ca. 120 000 kr per tonn ble tatt i bruk på ca. 98 % av tillatelsene som fikk tilbudet. Av inntektene tilfaller 80 pst. kommunal sektor gjennom havbruksfondet, som frie inntekter. Dette sikrer en gevinst til oppdrettskommunene og -fylkeskommunene som er vertskap for næringen.

For den som vil delta i auksjonen vil det være kostnader knyttet til å sette seg inn i auksjonsregelverket og fylle ut registreringsskjema. Departementet har foreslått en auksjonform som er relativt enkel, både administrativt og strategisk. Som alltid, vil det være store variasjoner mellom aktørene med hensyn til hvor store ressurser som vil brukes med henyn til forberedelse og gjennomføring av auksjonen.

Slik departementet vurderer det vil kostnadene til en bankgaranti kunne utgjøre en vesentlig del av kostnadene ved å delta i auksjonen. Bankenes prissetting av en bankgaranti vil variere, også mellom selskapene, og departementet har naturligvis ingen informasjon om hvordan bankene vurderer det enkelte selskap. Ut fra offentlig tilgjengelig informasjon på bankenes nettsider kan vi anta at prisingen for en bankgaranti utgjør et sted mellom 0,5 og 2 pst. av

bankgarantiens pålydende. For en garanti på 20 millioner kroner, som er det foreslåtte taket for en bankgaranti, utgjør dette følgelig et sted mellom 100 000 kroner og 400 000 kroner. En bankgaranti på 5 millioner, som er minste tillatte pålydende, utgjør den anslåtte kostnaden et sted mellom 25 000 kroner og 100 000 kroner.

For forvaltningen er det knyttet visse administrative kostnader til forberedelser til samt selve gjennomføringen av auksjonen. Auksjonen vil ventelig vare et sted mellom 1-3 dager, avhengig av lengden på budrundene, som fastsettes på forhånd, samt antallet budrunder som viser seg nødvendig for å få allokert kapasiteten, som blir klart i løpet av auksjonen. Hvor mange budrunder som er nødvendig er usikkert, og departementet presiserer igjen at auksjonens faktiske lengde kan være lengre (eller kortere) enn angitt. Fiskeridirektoratet og Nærings- og fiskeridepartementet dekker egne kostnader innenfor gjeldende rammer.

9 Miljømessige konsekvenser

Når det gjelder de miljømessige konsekvensene av å åpne for tildeling av ny kapasitet i norsk lakseoppdrett, er dette redegjort for tidligere, blant annet i [høringsbrev 6. november 2017](#).